

Mál nr. 160/2004

**M
og
Vátryggingafélagið X**

Ágreiningur um bótaskyldu úr kaskótryggingu eftir umferðaróhapp þann 30.5.2004.

Gögn.

1. Málskot móttækið 30.8.2004.
2. Tjónstilkynning dags. 1.6.2004 og kröfubréf dags. 1.8.2004 ásamt ljósmyndum.
3. Tjónaskoðunarskýrsla.
4. Tvö bréf X dags. 19.8.2004 og 9.9.2004 ásamt vátryggingarskilmálum.

Málsatvik.

Bifreiðinni A var ekið eftir vegi í átt að bænum H. Af framlögðum myndum að dæma er um að tefla einbreiðan sléttan malarveg, en í honum er nokkur lausamöl. Á miðjum veginum má sjá móta fyrir malarhrygg. Þvert yfir veginn rennur lækur sem hefur grafið sig nokkuð niður þannig að eins konar dæld hefur myndast í veginum. Þó verður ekki séð að tekið hafi úr veginum né að brattur eða djúpur skurður hafi orðið þarna í veginum. Stærri og grófara grjót er svo að sjá í lækjarfarveginum og í námunda við hann en annars staðar á veginum.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið á 50-60 km hraða á klst. Skyggni hafi verið mjög gott og vegyfirborð slétt af malarvegi að vera. Þegar komið var á móts við skóla og engi, hvoru tveggja kennt við H, hafi skyndilega komið í ljós að vegurinn var sundurskorinn. Þrátt fyrir nauðhæmlun hafi A lent ofan í skorningnum og henst upp úr á bakkann hinum megin. Ekki hafi verið með nokkru móti fyrirsjáanlegt að vegurinn hafi verið ógreiðfær, hvorki með merkingum eða öðru.

Samkvæmt tjónaskoðunarskýrslu eru skemmdir á A sagðar hafa orðið á framstykki, stuðara, útblástursröri og skráningarnúmeri. Krafist hefur verið bóta úr kaskótryggingu A vegna þess tjóns sem varð á bifreiðinni. Tryggingafélagið hefur hafnað bótaskyldu, þar sem það telur tjónið undanþegið bótaskyldu samkvæmt þeim vátryggingarskilmálum sem um trygginguna gilda.

Álit.

Í 4. gr. vátryggingarskilmála eru taldar upp þær tjónsorsakir sem vátryggingin nær til. Samkvæmt gr. 4.1. bætir félagið skemmdir á ökutækinu og nánar tilgreindum aukahlutum af völdum eldingar, eldsvoða, sprengingar sem stafar af eldsvoða, áreksturs, áaksturs, veltu, útafaksturs, hrops ökutækisins, grjóthruns, snjóflóðs úr fjallshlíð og skriðufalls. Aðrar tjónsorsakir sem lýst er í 4. gr. skilmálanna hafa ekki þýðingu í máli þessu. Þótt A hafi verið ekið ofan í dældina við lækinn þannig að skemmdir urðu á bifreiðinni verður ekki séð að skemmdirnar verði raktar til einhverrra þeirra tjónsorsaka sem taldar eru upp í 4. gr. skilmálanna, svo sem áaksturs eða hrops. Þá er áréttað í gr. 7.4 að félagið bæti ekki skemmdir af akstri á ósléttri akbraut eða skemmdir á undirvagni er hljótast af því að ökutækið tekur niðri á ójöfnum. Að virtu þessu ákvæði sem og hverjar þær tjónsorsakir eru sem vátryggingin bætir skv. 4. gr. verður að telja að tjón sem varð á A í umrætt sinn hafi orðið með þeim hætti að það bætist ekki úr kaskótryggingunni.

Niðurstaða.

Tjón á A bætist ekki úr húftryggingu bifreiðarinnar.

Reykjavík, 28. september 2004.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.